

De have ingen Gavn af Bestemmelsen om Mellemhavnene, thi det er saa godt som utenkelt, at Seilskibe skulle have Last med til en Mellemhavn og saa gaa videre, og der vil saa godt som heller aldrig være Leilighed for dem til at faae Gavn af Bestemmelsen under Nr. 2 i § 1 om de 30 Dre pr. Nettoregister-ton. Det vil vistnok saa godt som aldrig hændte, at et Seilskib i Løbet af et Aar skulde komme til at besøge den samme Havn 3 Gange, eller som af os foreslaaet 5 Gange. Seilskibe over 100 Tons ville altsaa komme til at betale $1\frac{1}{2}$ Dre. Jeg tror, at ærede Medlemmer ville indrømme, at det kan være en fuldstændig rimelig og tilstrækkelig Betaling for den Gavn, som Skibene have af Konsulerne, at f. Ex. en Brig paa 200 Tons, som har besøgt en Havn, løstet og ladet, skal betale 6 Kr. i Konsulatgebyr, en Sum, der allerede spiller en Rolle i Tider som de nuværende, hvor Seilskibene ofte seile uden nogenjomhelst Fortjeneste. De foreslaaede Medtættelser ville altsaa faae en ikke uvæsentlig Betydning baade for Damp- og Seilskibe. Skibe under 100 Tons blive fuldstændig fri for en Afgift, der hviler særlig byrdefuld paa disse Skibe; der skal en Bømpelse i den Ullighed, der nu er imellem de danske Seilskibes og de konkurrerende Skibes Gebyrer, og man giver endelig de større Seilskibe væsentlige Lettelser. Det bliver altsaa til Gavn for hele Skibsfarten, og hvem vil det skade? Ja, vi have jo 600 Konsuler, og det er altsaa disse, som ville faae Mindre end før. Deraf er imidlertid de 300 ansatte i Havne, hvor der sidste Aar albeles ikke er indkommet danske Skibe og vel rimeligvis heller ikke kommer i dette Aar. Det er med andre Ord Steder, hvor det er et rent Særshyn at se et dansk Skib. De paagjældende Konsuler have altsaa modtaget denne Bestilling uden Forventning om, at den skulde blive en pekuniær Binding. De have modtaget Hvervet som en Væresag eller en Fornøielse-sag eller i det Hele taget som Folk, der gjerne ville have en Stilling, som giver en vis Position, Titel, Uniform o. s. v. Af Resten, for hvem Gebyrerne kunne have Betydning, er der 215, der ikke i de sidste Aar, efter de Dplysninger, som ere bilagte Betænkningen fra det andet Thing, have havt 30 Skibe i Havn. Naar man ser omkring, hvad Konsulerne oppebære, saa er der i Kina 8 Konsuler, der tilsammen kun have oppebaaret 395 Kr. i et Aar, i Spanien 41 Konsuler og Vicekonsuler, der tilsammen have opbaaret 9,503 Kr., i Frankrig endelig 42 Konsuler og Vicekonsuler, der have oppebaaret 10,039 Kr. Det er altsaa rent forsvindende Beløb, Beløb, som

betyde meget for de Skibe, der skulle op med disse Penge rundt omkring i Havnene, hvor de komme, men som, naar de blive delt ud paa saa mange Konsuler, ikke have nogen stor Betydning for disse. For en større Forretningsmand, som er Konsul, spiller det ingen Rolle, om han herefter skal tage 20—30 Kr. ind om Aaret i Stedet for nu 50 maaste 100 Kr., thi paa saadanne Steder er det slet ikke for den mulige Fortjeneste, at en Mand paatager sig en saadan Gjering. I det Hele taget findes der kun 58 Konsuler, der have indtil 100 Skibe, 16 have mellem 1 og 200 Skibe om Aaret, og kun 9 over 200. Saa er der ganske enkelte Steder, hvor disse Afgifter ganske vist have stor Betydning. Efterhaanden som Handelen har banet sig enkelte bestemte Veie, og Dampskibsfarten er fulgt efter, er der Steder, hvor Konsulerne nuomstunder oppebære saa store Gebyrer, som det aldrig har været Meningen, den Gang Gebyrerne bleve satte og Konsulaterne oprettede, og disse Forretninger ere da bleve særlig lukrative. Det er Pladsjer som Petersborg, Hull, London o. s. v., der besøges stærkt af de store Dampere, og hvor derfor Konsulaternes Embeder ere paa 12—15—18,000 Kr., altsaa ualmindelig lukrative Forretninger. Denne Løn staar tilmed i meget stor Disharmoni til Arbejdet, thi, medens Lønnen er stor, er der saa godt som intet Arbejde derved. Hvorledes ville nu disse Konsuler blive stillede? Allerede efter Forslaget, som det foreligger, ville de faae en Medtættelse og endnu mere efter Endringsforslaget. I 3 Aar faae de imidlertid, hvad der mangler i den Sum, som de have oppebaaret gennemsnitlig i de sidste 5 Aar, refunderet af Statskassen. De faae altsaa en Overgangstid af 3 Aar, og saa vide de, at det er forbi med disse store Embeder, som rent tilfældig er opstaaede i disse Havne, og derved er altsaa givet dem Leilighed til at tage Bestemmelse om, hvorvidt de vedblivende ville beklæde Posten med et mindre Bederslag eller gaa deres Veie, i hvilket Tilfælde det imidlertid næppe vil mangle paa andre Kræfter, som med Dygtighed kunne udfylde Pladsen. Man staaber kun en Overgangsperiode paa 3 Aar i hvilken Tid de nuværende Konsuler kunne tage deres Bestemmelse, om de ville blive eller gaa. — Endelig er der stillet 2 Forslag til § 2. Ved § 2 er der nemlig etableret et albeles nyt Princip. Naar der tidligere skete Henvendelser til den danske Konsul, ikke af Søfarende, men af Rejsende, som besøgte fremmede Byer, saa modtog de hans Hjælp gratis. Nu er det derimod bestemt, at enhver Embedshandling, som Konsulen